

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 2108223925
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2108223925.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Y. A., narodenej XX. P. XXXX, bytom M. XXXX/XX, XXX XX F., zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Čechvalom, so sídlom Hlavná 634, 916 22 Podolie, proti žalovanej AHEMA a.s., so sídlom 072 14 Pavlovce nad Uhom 984, IČO: 36 240 834, zastúpenej In Medias Res, s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 36 863 351, o zaplatenie 79.686,28 € s príslušenstvom a odmeny 265,62 € zo zmenky, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoZm/4/2017-639 z 18. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovanej o d m i e t a .

II. Žalobkyňa m á proti žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 15CbZm/2/2009-555 z 29. marca 2017 rozhodol tak, že zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 9Zm/13/2018-22 z 9. februára 2009 sa ponecháva v platnosti. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2 Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 21CoZm/4/2017-639 z 18. septembra 2018 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 9Zm/13/2008-22 z 9. februára 2009 sa ponecháva v platnosti. Žalobkyni sa proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3 V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne, vrátane záverov, ku ktorým súd prvej inštancie dospel. Vzhľadom na pochybenie pri označení čísla konania zmenkového platobného rozkazu (ďalej aj „ZPR“) vo výroku rozhodnutia, odvolací súd postupoval podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a zmenil výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie.

4 Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že súd prvej inštancie svojím postupom a konaním neporušil práva žalovanej ako odvolateľky, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd preto poukázal na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP).

5 K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovanej odvolací súd uviedol nasledovné: Existencia odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ CSP zakladá pochybenie súdu v prípade, že strane sporu bolo znemožnené realizovať jej procesné práva v takej intenzite, ktorá založí záver, že celé konanie je nespravodlivé a zo strany konajúceho súdu došlo k výraznému zasiahnutiu a k poškodeniu práv strany sporu. K uvedenému odvolací súd poukázal na obsah spisu a z neho vyplývajúci postup súdu prvej inštancie, ktorý bol v súlade s procesným predpisom, pričom súd prvej inštancie dôsledne rešpektoval a plnil z procesného predpisu mu plynúce povinnosti. Poukázal tiež na to, že žalovaná v odvolaní vyššie uvedený odvolací dôvod označila, avšak žiadne konkrétne procesné pochybenia neuviedla, čo odvolací súd vyhodnotil so záverom, že žalovanou uvedený odvolací dôvod nie je daný.

6 Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sa vzťahuje na tie odvolacie dôvody (ktoré nemožno podradiť pod ostatné dôvody uvedené v § 365 CSP), ktoré musia mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Existenciu takejto vady konania odvolací súd tiež nezistil, keďže poučovacia povinnosť bola zo strany súdu prvej inštancie splnená dostatočným spôsobom, vo vykonanom dokazovaní nebolo zistené žiadne pochybenie a odvolateľka ani žiadne konkrétne vady vyplývajúce z tohto odvolacieho dôvodu v odvolaní neoznačila. S poukazom na uvedené žalovanou uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

7 Pre opodstatnenosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP sa vyžaduje, aby súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť podstatné skutkové zistenia, čím je strane sporu znemožnené uniesť dôkazné bremeno. Nevykonanie dôkazu znalcom z odboru grafológie a znalcom z odboru elektrotechnika - vzhľadom na závery, ktoré boli pre rozhodnutie súdu určujúce - nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu podstatné pre to, aby mohlo zabrániť žalovanej spoločnosti uniesť v spore dôkazné bremeno, a to práve s poukazom na zásadu koncentrácie, keďže predmetné návrhy na vykonanie dokazovania, ktoré v priebehu konania pred súdom prvej inštancie podávala žalovaná, sú nad rámec námietok, ktoré boli v zákonnej lehote uplatnené voči zmenkovému platobnému rozkazu.

8 Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP znamená, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a teda sa týka nedostatkov v zisťovaní skutkového stavu veci súdom a spočívajúcich v tom, že skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, sú nesprávne. Za nesprávne skutkové zistenia treba považovať aj také, ktoré sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, čím nastane logický rozpor v ich hodnotení z hľadiska zákonnosti, pravdivosti, prípadne aj dôležitosti. V kontexte s týmto uplatneným odvolacím dôvodom odvolací súd poukázal na to, že nie je daný, nakoľko so skutkovými zisteniami a právnym posúdením veci sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysporiadal a postup, ktorým dospel k výsledku rozhodnutia aj podrobne vysvetlil.

9 K odvolaciemu dôvodu - nesprávne právne posúdenie veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie venoval dostatok pozornosti všetkým skutkovým zisteniam, aplikoval správnu právnu normu so zdôraznením, že pre rozhodnutie vo veci boli relevantné len námietky uplatnené proti zmenkovému platobnému rozkazu, pričom nebolo prípustné, aby tieto námietky žalovaná strana v konaní neustále rozširovala, čím by došlo k porušeniu zákonného princípu koncentrácie konania. V tomto smere odvolací súd poukázal na obsah námietok podaných proti zmenkovému platobnému rozkazu, v ktorých žalovaná strana nenamietala žiadnu absolútnu neplatnosť zmlúv, z ktorých žalobkyňa odvodzuje nárok, ale len tvrdila, že od zmluvy o dielo odstúpila z dôvodov omeškania žalobkyne so zhotovením diela. Právo na odstúpenie bolo súdom prvej inštancie vyhodnotené ako nedôvodné, a preto ostatné tvrdenia ohľadne neplatnosti zmlúv neboli pre rozhodnutie významné.

10 Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie rešpektoval pokyny odvolacieho súdu vyslovené v rozhodnutí (založené je v spise na č. l. 489), ktorým bolo prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené a vykonal dokazovanie, z ktorého mal preukázané, že zmenka má zabezpečovací charakter a veriteľ ju môže použiť iba vtedy, ak nie je riadne a včas splnený záväzok z kauzálneho vzťahu. Žalovaná v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu nespochybnila skutočnosť, že zmenka kryla konkrétny kauzálny vzťah, iba tvrdila, že od tohto hlavného záväzkového vzťahu, ktorým bola práve zmluva o dielo, odstúpila. K platnosti odstúpenia súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého mal preukázané, že odstúpenie od zmluvy o dielo zo strany žalovanej je neplatné, čo podrobne vysvetlil v bode 59 odôvodnenia rozhodnutia, na ktoré skutkové a právne závery poukázal aj odvolací súd, ktorý sa s nimi v celom rozsahu stotožnil. Pre platné odstúpenie od zmluvy o dielo neboli na strane objednávateľa relevantné dôvody, aj keď žalovaná ako odvolateľka tvrdila opak. Povinnosť uhrádzať splátky na cenu diela nebola podmienená čiastkovými plneniami zo strany zhotoviteľa. Práve v súvislosti so zistením, že na strane objednávateľa, ktorým je žalovaná, nenastali také okolnosti, ktoré by založili dôvodné odstúpenie od zmluvy, nebolo pre rozhodnutie súdu podstatné zisťovanie doručenia výzvy na plnenie povinností. Odvolací súd poukázal na to, že fikcia doručenia upravená v § 48 Občianskeho súdneho poriadku, na ktorú sa odvoláva žalovaná s tým, že pri doručovaní podľa nej postupovala, sa týka len doručovania v súdnom konaní a neaplikuje sa na režim doručovania hmotnoprávných úkonov medzi stranami sporu, doručovanie ktoré je upravené hmotnoprávnym predpisom. Na postup doručenia podľa § 48 OSP sa preto neprihliada. Predmetom preskúmania vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci sú preto podstatné len námietky, ktoré žalovaná podala v lehote troch dní od doručenia zmenkového platobného rozkazu. Ostatné námietky, vznášané priebežne žalovanou v konaní, nemožno zohľadňovať a robiť z nich predmet konania, s čím sa súd prvej inštancie vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia, keď poukázal na koncentračnú zásadu, v zmysle ktorej určité procesné úkony možno účinne robiť len vo vymedzenom procesnom štádiu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MObdV/6/2008). Odvolací súd sa zaoberal aj námietkou žalovanej, ktorá v odvolaní poukázala na chybné označenie čísla zmenkového platobného rozkazu vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď namiesto roku 2008 je tam uvedený rok 2018. Odvolací súd k uvedenému konštatoval, že sa jedná o zjavnú chybu pri písaní, ktorú je potrebné odstrániť. V zmysle článku 17 Základných princípov CSP (princíp hospodárnosti a procesnej ekonomie) odvolací súd zmenil výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, čím predmetné pochybenie odstránil. Keďže odvolací súd nevstupoval do procesu modifikácie skutkového a ani právneho stavu, na ktorom je rozhodnutie založené, nebol daný dôvod na nariadenie pojednávania pred odvolacím súdom.

11 V lehote troch dní pred dňom verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo odvolaciemu súdu doručené podanie z 8. septembra 2018, označené podateľňou súdu ako „osobne podané“, v ktorom žalobkyňa súdu oznamovala, že návrh na zaplatenie zmenkovej sumy berie v celom rozsahu späť, k čomu bol pripojený aj súhlas žalovanej s týmto úkonom a vyhlásenie, že žalovaná si náhradu trov konania neuplatňuje. Deň pred pojednávaním bolo do spisu doručené podanie žalobkyne, ktorá podanie o späťvzatie žaloby označila za podvod s tým, že takýto úkon nikdy nevykonala a podala oznámenie na krajskú prokuratúru vo veci spáchania trestného činu. Zároveň žiadala, aby odvolací súd na späťvzatie žaloby neprihliadol. K uvedenému odvolací súd uviedol, že späťvzatie žaloby je procesný úkon strany sporu adresovaný súdu a hoci procesný predpis formu a obsahové náležitosti takéhoto podania neurčuje, je potrebné aplikovať všeobecné ustanovenia o náležitostiach podania podľa § 127 CSP, podľa ktorého musí byť podanie opatrené vlastnoručným podpisom podávateľa alebo podpísané iným zákonným spôsobom. Keďže predmetné podanie, ktoré bolo len osvedčenou fotokópiou listiny, a nie jej originálnym vyhotovením, neobsahovalo riadny podpis podávajúcej strany sporu, išlo o podanie neúplné a vadné, vadu ktorú bolo potrebné odstrániť podľa § 129 CSP. Keďže však odvolaciemu súdu bolo doručené podanie žalobkyne, ktorá úkon späťvzatie žaloby poprela a označila ho za podvod, odvolací súd nevyzýval žalobkyňu na odstránenie vady podania v časti podpisu a predmetný úkon (späťvzatie žaloby) vyhodnotil ako úkon pochybný v súvislosti s nedostatkom individualizácie osoby s prejavenu vôľou a že ide len o podanie, ktoré je len úradne overenou kópiu listiny, ktorou sa preukazuje, že sa zhoduje s listinou predloženou notárovi. Ide teda o listinu vidimovanú (§ 57 zákona č. 323/1992 Zb.), čo ale neznamená, že notárovi predložená listina bola žalobkyňou vlastnoručne podpísaná. Na základe uvedených skutočností odvolací súd na podanie - späťvzatie žaloby neprihliadol a na podporu svojho

stanoviska poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26Cdo/3595/2011, ktoré sa zaoberá rovnakou situáciou.

12 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie s poukazom na § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolačný súd“) napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13 V dovolaní žalovaná (ďalej aj „dovolaateľka“) navrhla odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia s poukazom na to, že za daného právneho stavu existuje dôvodný predpoklad a obava žalovanej z nariadenia výkonu rozhodnutia (exekúcie) zo strany žalobkyne. Poukázala na to, že na Okresnom súde Piešťany prebieha konanie pod sp. zn. 9C/120/2016, v ktorom sa rovnaká žalobkyňa domáha určenia, že právny úkon žalovanej, ktorým bola uzavretá kúpna zmluva dňa 5. júla 2015, evidovaná Okresným úradom Piešťany, katastrálnym odborom pod č. vkladu Q. a ktorej právne účinky nastali dňa 22.07.2015, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva na tretí subjekt, je voči žalobkyňi právne neúčinná. Žalobkyňa svoje postavenie veriteľky v obidvoch sporoch uplatňuje so zmenky, ktorá je predmetom dokazovania v tomto spore a predmetný spor je z pohľadu nároku uplatňovaného žalobkyňou v konaní pred Okresným súdom Piešťany sp. zn. 9C/120/2016 do značnej miery zásadným pre ustálenie záveru, či žalobkyňa skutočne má nárok na plnenie z predmetnej zmenky voči žalovanej.

14 Dovolaateľka odvolaciemu súdu vytýka nezákonný postup v súvislosti s podaním označeným ako „Späťvzatie žaloby/Návrhu na zaplatenie zmenkovej sumy zo dňa 08.09.2018“, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 14.09.2018, pričom v ten istý deň bol odvolaciemu súdu doručený aj súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby. Dňa 17.09.2018 bolo odvolaciemu súdu doručené ďalšie podanie, označené ako „Oznámenie o prijatom podvrhu dokladu o späťvzatí žaloby“, o ktorom dovoľaateľka tvrdí, že ho nepodal „k súdu aktívne legitimovaný účastník konania“, keďže ho nepodal podnikateľský subjekt Y. A. - A., IČO: 30 708 958, ale ho podala fyzická osoba Y. A., M. XX, XXX XX F.. Takéto podanie podľa názoru dovoľaateľky nemôže vyvolávať právne účinky. Odvolačný súd sa však stotožnil s nepodloženým tvrdením Y. A., že v prípade späťvzatia žaloby ide o podvrh a späťvzatie žaloby zo dňa 8.09.2018 posúdil ako nedôveryhodné podanie. Podľa názoru dovoľaateľky odvolačný súd mal podľa § 129 CSP vyzvať žalobkyňu na doplnenie alebo opravu jej nezrozumiteľného a nepodloženého podania zo 17.09.2018 a tým odstrániť rozpor medzi vôľou žalobkyne obsiahnutou v späťvzatí žaloby zo dňa 8.09.2018 a v podstate zmätočnom a rozporuplnom podaní zo 17.09.2018.

15 Súdom zúčastneným na rozhodovaní dovoľaateľka vyčíta aj nesprávne označenie účastníka na strane žalobkyne, keď žalobkyňou nie je fyzická osoba Y. A., ale živnostník Y. A. - A.. Dovolaateľka poukázala na to, že žalobkyňa má od 28.12.2014 pozastavenú podnikateľskú činnosť a toto platilo aj v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj rozsudku odvolacieho súdu. Táto skutočnosť svedčí o absencii aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobkyne v čase rozhodovania súdov oboch inštancií. Obidve rozhodnutia tak boli vydané v prospech neexistujúceho právneho subjektu, ktorý nemôže „účinne a v zmysle zákona“ konať.

16 Ďalšia námietka dovoľaateľky smeruje voči nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolaateľka namieta, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa po vecnej stránke sústredilo iba do jedného odseku (bod 34), v ktorom odvolačný súd neodpovedal ani na jeden podstatný a právne významný dôvod odvolania a výslovne sa obmedzil len na zovšeobecnené konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, a to neurčitým a nezrozumiteľným spôsobom. Zvyšok odôvodnenia rozhodnutia (strany 9 a 10) je podľa názoru dovoľaateľky tvorený len nadbytočnými odkazmi a citáciami zákona. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa považuje aj podľa ustáleného názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) za porušenie základného práva účastníka konania podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústava SR“) a práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „Dohovor“). Súčasťou uvedených práv je aj požiadavka, aby sa príslušný všeobecný súd v konaní právne korektným spôsobom a zrozumiteľne vyrovnal nielen so skutkovými okolnosťami

prípadu, ale aj s vlastnými právnymi závermi, ktoré ho viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu, pričom predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu uvedené atribúty nespĺňa. Podľa názoru dovolateľky odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (dovolateľka), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP).

17 Naviac, s poukazom na § 421 a § 432 CSP v kontexte vyššie uvedeného nezákonného postupu súdu vo veci dovolateľka uviedla, že zo strany súdu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, a teda omylu súdu pri aplikácii práva na preukázateľne zistený skutkový stav, konkrétne v danom prípade súd použil nesprávny právny predpis a zároveň použitý právny predpis nesprávne interpretoval, čo sumárne znamená, že zo zistených skutkových záverov vyvodil objektívne nesprávne právne závery.

18 K dovolaniu žalovanej zaslala žalobkyňa písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že návrh žalovanej na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia je účelový, keďže konanie pred Okresným súdom Piešťany, vedené pod sp. zn. 9C/120/2016, nemá žiaden vplyv na ustálenie záveru, či žalobkyňa skutočne má nárok na plnenie z predmetnej zmenky proti žalovanej. Ide o vykonštruované a zavádzajúce tvrdenie žalovanej s cieľom vyhnúť sa plneniu, ktoré zabezpečovala zmenka. Naviac, žalobkyňa doteraz nepodala návrh na výkon rozhodnutia prostredníctvom exekútora, keďže sa domnieva, že žalovaná nevlastní žiadny majetok, z ktorého by mohol byť jej nárok uspokojený. K námietke „nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne“ uviedla, že pozastavenie podnikateľskej činnosti v období od 28.12.2014 do 28.12.2017 nie je dôvodom straty subjektivity (byť nositeľom práv a povinností).

19 K späťvzatiu žaloby žalobkyňa uviedla, že nikdy nevyhotovila a ani nepodpísala žiadne späťvzatie žaloby/návrhu na zaplatenie zmenkovej sumy zo dňa 08.09.2018. Poukázala na to, že spôsob falšovania predmetného dokladu je nápadne podobný spôsobu falšovania pri predložení falošných poštových doručovacích dokladov, ktoré žalovaná v priebehu sporu predložila súdu. Ďalej poukázala na to, že na základe jej trestného oznámenia bolo Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Trnave, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-1540/2-VYS-TT-2018 začaté trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Žalobkyňa nemala dôvod sama vykonávať podanie - späťvzatie žaloby, nakoľko v predmetnej veci mala zvoleného právneho zástupcu Mgr. Petra Čechvalu, ktorý všetky písomnosti súdu po 1.07.2017 realizoval v elektronickej podobe a žalobkyňa po splnomocnení advokáta už žiadne úkony v spore samostatne nevykonávala.

20 K námietke že žalovaná v prílohe dovolania predkladá notársku zápisnicu N 304/2018, Nz 29369/2018, NCRI 29928/2018 z 11.09.2018, spísanú na Notárskom úrade P. B. M. v P. uviedla, že 11. september 2018 (kedy mala byť vyhotovená notárska zápisnica) predstavuje deň, kedy bolo na identickom notárskom úrade prejednávané dedičské konanie po zomrelej matke žalobkyne F. F., za účasti jej brata G. P. F., pričom o existencii tejto zápisnice sa dozvedela až po doručení dovolania zo strany žalovanej. Predmetné skutočnosti budú nepochybne predmetom posudzovania v rámci začatého trestného stíhania ČVS: ORP-1540/2-VYS-TT-2018, pričom učiní kroky smerujúce k vyhláseniu absolútnej neplatnosti tohto úkonu za predpokladu, že zo strany notárskeho úradu bude notárska zápisnica vykazovať všetky formálne náležitosti jej „pravosti a autenticosti“.

21 S poukazom na vyššie uvedené navrhla dovolanie žalovanej odmietnuť, pretože žalovaná sa predkladaním ďalších „pochybných“ listín do konania iba snaží spochybníť legitímny postup súdu a jej tvrdenia v dovolaní sú účelové a ničím nepodložené.

22 K vyjadreniu žalobkyňa zaslala doplnenie vyjadrenia z 11.12.2018 (doručené bolo súdu 17.12.2018) a oznámenie žalobkyne z 20.05.2019 o tom, že odbor kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín uznesením z 26.04.2019 začal trestné stíhanie vo veci pre obzvlášť závažný zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa, týkajúce sa vyhotovenia notárskej zápisnice N 304/2018, Nz 29369/2018, NCRI 29928/2018 a podvodného späťvzatia žaloby na zaplatenie zmenkovej sumy a tiež oznámenie z 20.05.2019 vo veci podaného dovolania žalovanej.

23 Podaniami žalobkyne - doplnenie vyjadrenia (č. l. spisu 755), oznámenie žalobkyne (č. l. spisu 760 a

nasl.) a oznámenie (č. l. spisu 764 a nasl.) sa dovolací súd nezaoberal, pretože boli podané po uplynutí súdom určenej 10- dňovej lehoty, a teda na ne nemožno prihliadnúť (v zmysle poslednej vety § 436 ods. 3 CSP).

24 K vyjadreniu žalobkyne sa dovolateľka písomne nevyjadřila.

25 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená v dovolacom konaní advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

26 Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimčnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku.

27 Podľa ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

28 Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29 Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30 Podľa ustanovenia § 431 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

31 Podľa ustanovenia § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

32 Podľa ustanovenia § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

33 V posudzovanom prípade dovolateľka vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Túto vadu dovolateľka vidí v nezákonnom postupe odvolacieho súdu, ktorý neakceptoval údajné späťvzatie žaloby žalobkyňou, resp. podaniu z 8.09.2018 nepriznal účinky späťvzatia žaloby. Ďalej vada zmätočnosti spočíva v tom, že žalobkyňa ako strana je nesprávne označená ako fyzická osoba Y. A., pričom správne mala byť označená ako živnostník Y. A. - A., skutočnosť ktorú dovolateľka dáva do súvislosti s absenciou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v čase rozhodovania súdov oboch inštancií. Za vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP dovolateľka tiež považuje to, že rozhodnutie odvolacieho

súdu je nedostatočne odôvodnené, arbitrárne.

34 Pojem „právo na spravodlivý proces“ podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP nahradil doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ OSP. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov.

35 Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry k § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a judikatúry ÚS SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci a ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

36 K námietke dovolateľky ohľadne neakceptovania späťvzatia žaloby odvolacím súdom, dovolací súd uvádza, že podľa jeho názoru odvolací súd neporušil žiadne procesné práva žalovanej ako sporovej strany, ktorá (na rozdiel od žalobkyne) nemá tzv. dispozičné oprávnenie disponovať žalobou, ktoré zahŕňa aj právo vziať podanú žalobu späť (či už úplne alebo len v určitej časti), a tým dosiahnuť zastavenie konania (úplné alebo čiastočné). Žalovanej samozrejme nič nebránilo v tom, aby sa domáhala zastavenia konania (ak sa domnievala, že na to existuje zákonný dôvod), avšak súd nebol povinný jej návrhu vyhovieť a ani o ňom vydávať osobitné rozhodnutie (o nezastavení konania). Postačuje, ak sa ňou tvrdenými dôvodmi pre zastavenie konania vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej. V predmetnom spore odvolací súd svoj procesný postup riadne odôvodnil v bodoch 36 až 38 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Vyjadril sa aj k tomu, prečo nepovažoval za potrebné žalobkyňu vyzývať na doplnenie „späťvzatia žaloby“ o chýbajúcu náležitosť v podobe „riadneho podpisu podávajúcej strany sporu“. Pokiaľ dovolateľka spochybňuje správnosť záverov odvolacieho súdu, v skutočnosti namieta nesprávnosť skutkových zistení a právneho posúdenia veci odvolacím súdom, nesprávnosť ktorá však nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

37 K námietke dovolateľky ohľadom nesprávneho označenia žalobkyne ako strany sporu tvrdiac, že tak prvoinštančné, ako aj odvolacie rozhodnutie bolo vydané v prospech neexistujúceho právneho subjektu, ktorý nemôže „účinne a v zmysle zákona“ konať, keďže za žalobcu je označená fyzická osoba Y. A., namiesto označenia živnostníka Y. A. - A., skutočnosť ktorú dáva dovislosti s absenciou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v čase rozhodovania súdov oboch inštancií, dovolací súd uvádza, že uvedenú dovoláciu námietku možno z hľadiska obsahového podradiť pod tzv. vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. b/ CSP - ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu. Túto námietku dovolací súd považuje za nedôvodnú, pretože žalobkyňa ako žijúca fyzická osoba má procesnú subjektivitu (spôsobilosť na práva a povinnosti) podľa ustanovenia § 61 CSP. Zároveň upriamuje pozornosť na to, že procesnú subjektivitu nemožno stotožňovať s vecnou legitímáciou strany (R 34/1993). Y. A. a Y. A. - A. nie sú dva rôzne právne subjekty. Označenie Y. A. - A. je obchodné meno, pod ktorým žalobkyňa realizovala svoju podnikateľskú činnosť, ide teda len o iné označenie toho istého subjektu práv a povinností. Nadobudnutie alebo strata podnikateľského oprávnenia nemajú žiadny vplyv na spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti, od ktorej sa v zmysle ustanovenia § 61 CSP odvíja jej procesná subjektivita. Pokiaľ ide o označenie žalobkyne menom,

priezviskom, dátumom narodenia a adresou trvalého pobytu v záhlaví rozhodnutia odvolacieho súdu, uvedené zohľadňuje a odráža tú skutočnosť, že žalobkyňa má od 28.12.2014 pozastavenú podnikateľskú činnosť, pričom je to aj v súlade s úpravou obsiahnutou v procesnom kódexe - CSP, ktorý už nerozlišuje fyzické osoby a fyzické osoby - podnikateľov (§ 133 ods. 1 CSP).

38 Pod tzv. zmätočnosťou vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP je možné podradiť aj námietku žalovanej, týkajúcu sa nedostatočného odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolateľka namieta, že odôvodnenie odvolacieho rozhodnutia sa po vecnej stránke sústredilo do jediného odseku (bod 34), v ktorom odvolací súd neodpovedal ani na jeden podstatný a právne významný dôvod odvolania a výslovne sa obmedzil len na zovšeobecnené konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia neurčitým a nezrozumiteľným spôsobom, pričom zvyšok odôvodnenia (strany 9 a 10) je podľa názoru dovolateľky tvorený len nadbytočnými odkazmi a citáciami zákona. S uvedenou námietkou dovolateľky sa dovolací súd nestotožňuje. Je síce pravda, že odvolací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí (bod 28 odôvodnenia) poukázal na správnosť záverov súdu prvej inštancie, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP), avšak zároveň sa vysporiadal aj s jednotlivými odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovanou, a to nielen v bode 34 odôvodnenia, ale aj v predchádzajúcich bodoch, a to v bode 29 (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), v bode 30 (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v bode 31 (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP), v bode 32 (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a v bode 33 (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Nie je chybou odvolacieho súdu, že žalovaná v odvolaní síce označila odvolací dôvod, avšak tento bližšie neodôvodnila, resp. nekonkretizovala, v čom spočíva ňou tvrdené pochybenie súdu. V bodoch 34 a 35 odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd opakovane zdôraznil, že pre rozhodnutie vo veci sú právne relevantné len námietky uplatnené proti zmenkovému platobnému rozkazu, pričom nie je prípustné, aby ich žalovaná strana v priebehu ďalšieho konania o námietkach neustále rozširovala. S poukazom na uvedené sa potom odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami, ktoré mali podklad v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu (tvrdenie žalovanej, že odstúpila od zmluvy o dielo - bod 34). Podľa názoru dovolacieho súdu, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné a v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Zároveň sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal aj s relevantnými odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovanou v odvolaní, ktoré boli podstatné a rozhodujúce (kľúčové) pre rozhodnutie odvolacieho súdu (v zmysle poslednej vety § 387 ods. 3 CSP). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska proti Švajčiarsku, rozhodnutie EŠLP z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B). Podľa stabilizovanej judikatúry ÚS SR odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú námietku, pripomienku či poznámku strany sporu, ktorá ju nastolila. Postačujúce je, aby reagovalo na podstatné a relevantné argumenty účastníka konania a aby mu dalo jasnú odpoveď na riešenie konkrétneho právneho problému, resp. ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa odpoveď práve na tento argument (II. ÚS 410/06). V posudzovanom prípade odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu - podľa názoru dovolacieho súdu - nie je nedostatočné, arbitrárne, resp. nepreskúmateľné, pretože spolu s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia.

39 Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku a umožňoval dovolateľke (žalovanej) zúčastniť sa na úkonoch prvoinštančného a odvolacieho súdu. Skutočnosť, že dovolateľka sa nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu nemôže viesť k záveru o nedostatočnom odôvodnení, arbitrárnosti alebo nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Postupom odvolacieho súdu nebolo žalovanej znemožnené, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by to mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Dovolací súd poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR č. 2/2016 z 3. decembra 2015, z ktorého

vyplýva, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ OSP, pričom len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ OSP (odňatie možnosti konať pred súdom). Jedná sa o výnimočné prípady, kedy ide o také nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré neobsahuje ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, čo vykazuje znaky až vady „najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém alebo vady zásadnej, hrubej a podstatnej“. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, pretože tak, ako je už vyššie konštatované, skutkové a právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Za porušenie základného práva zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článkom 6 Dohovoru v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil rozhodnutie podľa predstáv žalovanej. Vyššie citované zjednocujúce stanovisko NS SR je aktuálne aj po 1.07.2016, kedy nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok, pretože zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, obsiahnuté v novom Civilnom sporovom poriadku, sa nedotkli podstaty a zmyslu tohto stanoviska. Podľa názoru dovolacieho súdu, postupom odvolacieho súdu nedošlo k dovolateľkou tvrdenej vade zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, vada ktorá by zakladala porušenie práva žalovanej na spravodlivý súdny proces (a tým aj prípustnosť dovolania) tak, ako to má na mysli citované ustanovenie CSP. Zároveň nie je daná ani procesná vada podľa ustanovenia § 420 písm. b/ CSP (rovnako zakladajúca prípustnosť dovolania), keďže žalobkyňa ako sporová strana netrpí nedostatkom procesnej subjektivity. Dovolací súd preto dovolanie žalovanej v tejto časti (ako neprípustné) odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

40 Pre úplnosť dovolací súd poukazuje na to, že dovolanie smeruje v skutočnosti proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu (aj keď je formálne koncipovaný ako rozsudok zmeňujúci), čo vyplýva aj z bodu 28 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu. Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie obsahoval vo výroku chybu v písaní - nesprávne uvedená spisová značka v označení zmenkového platobného rozkazu, ktorý súd prvej inštancie ponechal v platnosti („9Zm/13/2018“ namiesto správneho označenia „9Zm/13/2008“), na základe čoho odvolací súd svojím zmeňujúcim výrokom (odvolávajúc sa na princípy hospodárnosti a procesnej ekonómie) opravil uvedenú písaciu chybu, k čomu sa vyjadril v bode 35 odôvodnenia rozhodnutia.

41 Dovolateľka ďalej prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP, podľa ktorých je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

42 V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/206/2016 z 26.09.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/52/2017 z 8.06.2017).

43 Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí ísť - okrem vyššie uvedených podmienok - predovšetkým o otázku právnu, teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku. Posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádza do úvahy až vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné (R 54/2012 a rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/62/2010, sp. zn. 2Cdo/97/2010, sp. zn. 7Cdo/17/2013).

44 Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť zároveň riešená odvolacím súdom, pričom odvolací súd na jej riešení musel založiť svoje rozhodnutie a musí ísť o otázku zásadného právneho významu. Aj za účinnosti nových civilných predpisov je opodstatnené konštatovanie, že otázkou zásadného právneho významu je otázka, ktorá je významná nielen pre prerokovávanú právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky (sp. zn. 1Cdo/132/2009, sp. zn. 3Cdo/51/2006, sp. zn. 7Cdo/117/2011). Prípustnosť dovolania nastáva vtedy, ak dovolací súd sám dospeje k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. ním riešená právna otázka po právnej stránke zásadný význam skutočne má. V tomto smere nie je relevantný subjektívny názor dovolateľa.

45 Nesprávne právne posúdenie môže byť teda dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Nemôže byť v tomto smere postačujúce, nakoľko je dovolací súd viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu, aby namietané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie, ale je potrebné, aby dovolateľ konkrétne vymedzil právnu otázku, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá bola rozhodovaná dovolacím súdom rozdielne, označil ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa odvolací súd odklonil, alebo označil rozhodnutia dovolacieho súdu, v ktorých vymedzená právna otázka bola rozhodovaná rozdielne. Dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli. Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Bez špecifikovania konkrétnej právnej otázky a konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo rozdielneho rozhodovania dovolacieho súdu, nemôže dovolací súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešil súd prvej inštancie alebo odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených alebo či dovolací súd rozhodoval rozdielne. Takýmto postupom by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný, bezbrehý dovolací prieskum, priesiaci sa nielen novej koncepcii právnej úpravy dovolania, obsiahnutej v novom civilnom procesnom kódexe - CSP, ale aj účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, keďže zmyslom dovolania je okrem eliminovania zmatečných väd rozhodnutia (§ 420 CSP), aj riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry (§ 421 CSP).

46 V časti, v ktorej dovolateľka prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP nie je podľa názoru dovolacieho súdu dovolanie odôvodnené tak, ako to predpokladá zákon. Dovolateľka predovšetkým nekonkretizovala právnu otázku, ktorá by zodpovedala dikcii ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ alebo písm. c/ CSP, t. j. bola by pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúca (kľúčová) a zároveň a) odvolací súd sa pri jej riešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Absentuje tiež konkretizácia judikatúry dovolacieho súdu, od ktorej sa mal odvolací súd pri riešení otázky kľúčovej pre jeho rozhodnutie odkloniť, alebo ktorá predstavuje rozdielne rozhodnutia dovolacieho súdu o tej istej otázke. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej, podané podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP, je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP, nakoľko dovolateľkou uplatnené dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 CSP, keďže dovolateľka nevymedzila žiadnu právnu otázku (zásadného právneho významu), na riešení ktorej by odvolací súd založil svoje rozhodnutie, pričom uvedeným riešením by sa odvolací súd súčasne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá by bola dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

47 Na základe uvedeného dovolací súd uzaviera, že v posudzovanom prípade dovolateľka jednak nedôvodne namietala existenciu väd zmätočnosti podľa § 420 písm. b/ a písm. f/ CSP a jednak svoje dovolanie neodôvodnila tak, ako to predpokladá zákon (§ 432 v spojení s § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP). S poukazom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ a písm. f/ CSP.

48 Keďže dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol, nerozhodoval už o jej návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

49 Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

50 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.